119. Ἕωλος τῷ ὀνόματι (ὄντως) ἡ συνουσία ἐν πλευραῖς κειμένοιν τοῖν συζύγοιν· γίγνονται στερρῶς συνηρμοσμέναι αἱ περιπλοκαὶ οἷν τὰ σώματα ἐξίσωται.

223. Κάτω δέρμα ἐσχισμένον δυσοσμίας γέμον· τούτου τοῦ οὔρῳ μυδῶντος ἕνεκα μὴ ἀποκτείνῃς, ὦ βασιλεῦ, Βραχμᾶνας.

224. Εἰ γυνὴ μὲν κάτω κειμένη, ἐραστὴς δ᾽ἄνω κείμενος τέρπεται, ἰστέον ὅτι αὕτη ἡ συνήθης ἐστὶ συνουσία, φίλη τοῖς ἐν τῇ κώμῃ νεανίαις.

372. (133.) Ἄνδρα ἕτερον ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχουσαι ἕτερον τοῖς ὀφθαλμοῖς παρακαλοῦσιν· τῷ μὲν τὴν ἀφροδισίαν νοτίδα ἀφιᾶσι, τὸν δὲ τῷ σώματι φιλοῦσιν.

1105. Καὶ ἔτι τοῦθ᾽ ἕτερον πασῶν τῶν γυναικῶν ἀπόρρητον, ὦ θεῖε τῶν σοφῶν· ἐπειδὰν γυνὴ καλὸν ἄνδρα ἴδῃ, τὸ αἰδοῖον αὐτῆς νοτίζεται.

1291. Ἄνω κειμένη εἰ ἡ γυνὴ τέρπει τὸν φιλοῦντα ἄνδρα, ἰστέον ὅτι αὕτη ἡ ἀνατετραμμένη ἐστὶ συνουσία, φίλη πᾶσι τοῖς ἐρωτικοῖς ἀνθρώποις.

1917. Τῶν μὲν ἐφόδιόν ἐστιν ἡ ἐπιστήμη, τῶν δὲ ἐφόδιον χρήματα, τῶν δὲ γυναικῶν, ἕως γοῦν νεότης πάρεστι, ἐφόδιόν ἐστιν ὁ κύσθος.

2102. (830.) Ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς περιβολῆς οἱ μαστοὶ αὐτῆς καταπεπιεσμένοι εἰσίν, τὰ δὲ τρίχια ὀρθὰ ἕστηκε, τῇ δ᾽ ὑπερβολῇ τῆς ἐπιθυμίας τὸ καλὸν παραμηρίδιον καταρρεῖ· “μὴ μή, ὦ ἐμὸν ἀγλάισμα, μὴ ἄγαν ἐμέ —ἅλις“ οὕτω κεκλασμένῃ τῇ φωνῇ φθεγγομένη πότερον καταδεδάρθηκεν ἢ τέθνηκεν ἢ εἰς τὴν ἐμὴν καρδίαν εἰσδέδυκεν ἢ τέτηκεν;